

ע"פ 21455/01/14 - מדינת ישראל נגד אלחאג מוחמד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 21455-01-14 מדינת ישראל נ' אלחאג מוחמד

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

המעוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	אלחאג מוחמד

פסק דין

לפני ערעור המדינה על גזר דין בית משפט קמא תעבורה מרכז בתיקים 994-12-10, 14913-08-10 ותיק 919-05-11 מיום 28.11.13.

המשיב הורשע על פי הודאתו בתיק 14913-08-13 בעבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיפים 62(3) ו- 64ב(א) ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), יחד עם תקנה 169א לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"). בתיק 994-12-10 בעבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיפים 62(3) ו-64ב+64ד(א) ו-39א לפקודה, בתיק 919-05-11 בעבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיף 62(3) לפקודה יחד עם תקנה 169 ב לתקנות.

העונש שגזר בית משפט קמא -

10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ונהיגה בפסילה;

36 חודשי פסילה מלקבל רישיון נהיגה או להחזיק בו;

6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים;

העמדה בצו מבחן לשנה.

במסגרת הערעור מתבקש בית המשפט לגזור על המשיב עונש מאסר בפועל ולא בעבודות שרות, וכן להורות על פסילת

רישיון הנהיגה לתקופה העולה באופן משמעותי מתקופת המינימום הקבועה בחוק.

בנימוק הערעור:

1. בתיק 919-05-11 ריכוז האלכוהול בגופו של המשיב עמד על 615 מיקרוגרם בליטר אחד של אויר נשוף.

בתיק 994-12-10 נמצא שיכור בשל סירוב למסור דגימת אויר נשוף על פי דרישת השוטר.

בתיק 14913-08-10 ריכוז האלכוהול בגופו של המשיב עמד על 440 מיקרוגרם בליטר אחד של אויר נשוף.

בית משפט קמא טעה בכך כי חרף ביצוע 3 עבירות של נהיגה בשכרות בתוך תקופה של פחות משנה לא הטיל מאסר בפועל ממש, אלא הסתפק בהטלת מאסר על תנאי בלבד.

2. העונש שהוטל על המשיב סוטה באופן קיצוני מהעונש הראוי בעבירות אלה בהן הורשה המשיב.

העונש שהוטל עומד בניגוד להלכות בתי המשפט להחמיר עם הנוהגים בשכרות. מפנה לפסיקות בית משפט זה (עפ"ת 28099-12-12 **סולטאן נגד מדינת ישראל** ו- עפ"ת 24528-04-13 **סולטאן נגד מדינת ישראל** שנדונו במאוחד), וכן לפסיקות בית המשפט העליון.

3. בית משפט קמא לא נתן משקל לעברו של המשיב הכולל 36 עבירות תעבורה על פני וותק נהיגה מאז 2005. עבירות פליליות הכוללות 5 הרשעות ביניהן עבירות הקשורות לתעבורה כמו נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, הרשעה בסמים שלא לצריכה עצמית בגין נדון ל 21 חודשי מאסר בפועל.

4. עונש פסילת המינימום, לאור סמיכות מועדי ביצוע העבירות המצויות בבסיס ערעור זה עומד על פי החוק על 48 חודשים, כשרק בנסיבות מיוחדות שיפורטו בגזר הדין ניתן להורות על תקופת פסילה קצרה יותר.

במקרה זה של המשיב לא נמצאות נסיבות המצדיקות סטייה מעונש המינימום.

נימוק בא כח המשיב:

1. מדובר בעבירות שבוצעו לפני 6 שנים. מאז לא בוצעו עבירות נוספות.

המשיב צירף את כל התיקים.

מזה שנתיים המשיב מבצע בדיקות לאיתור סמים עוקבות ונמצא נקי.

2. המשיב עבר במהלך השנתיים האחרונות שיקום ועדיין מצוי בעיצומו של הליך השיקום.

3. כל מהלך חיי המשיב שונו מהקצה אל הקצה, נישא, נולדה ביתו השלישית, עובד בעבודה קבועה,

מבקש שלא להתערב בעונש עליו הורה בית משפט קמא.

גזר דין בית משפט קמא:

בית משפט קמא מציין ברישא לגזר הדין עברו התעבורתי והפלילי של המשיב, תוך סקירת העבירות שבוצעו. ניתנה הדעת לתסקירי שרות המבחן שהוגשו מעת לעת בבית משפט קמא כשהאחרון בהם ממליץ להסתפק בעונש של מאסר לריצוי בעבודות שרות וצו פיקוח לשנה. בית המשפט מתייחס למצבו המשפחתי של המשיב לקשר עם אשתו לחוות דעת הממונה שמצאה היותו כשיר לביצוע עבודות שרות. כמו כן מתייחס לחומרת העבירות לסמיכות הזמנים בביצוען.

בית משפט מצא ליתן משקל לאופציה הטיפולית, לאפשר למשיב להמשיך בדרך בה נמצא בהתחשב בשינוי בחייו הפרטיים ובעובדת ניקיונו מסמים.

דיון בערעור:

במהלך הדיון בערעור ביקש בית המשפט לבחון מקרוב הליך השיקום אותו עובר המערער, כל זאת טרם מתן פסק דין בערעור, לפיכך הוגשו 3 תסקירים לפי הפרוט - ליום 28.6.15, ליום 8.11.15 וליום 13.3.16.

התסקירים מציגים מגמה חיובית אצל המשיב בהליך השיקום, בתסקיר האחרון מצוין, כי לאחרונה סיים המשיב השתתפותו בסדנא פסיכו חינוכית למניעת נהיגה תחת השפעת אלכוהול בשיתוף עם עמותת "אפשר".

בתום הטיפול הקבוצתי ביצע המשיב בדיקות לאיתור סמים שהצביעו על ניקיונו מסמים.

התסקיר מציין קיומו של דיון ביום 15.5.16 בגין שתי עבירות של החזקת סמים.

(במהלך הדיון האחרון הוסבר על ידי המשיב כי מדובר בעבירות שבוצעו לפני שנתיים, תקופה הקודמת לתחילת ההליך השיקומי). הערכת שרות המבחן הינה, כי המשיב יזדקק להמשך טיפול בדפוסי התנהגותו הבעייתיים כמו התמודדות עם מצבי לחץ, קושי ביציבות תעסוקתית, טיפול בחובות שצבר, לא נפתחו תיקים חדשים נגדו, ועל כן מומלץ להורות על צו מבחן לשנה, לא לשלוח למאסר בפועל על מנת שלא יפגעו סיכויי שיקומו, במהלך צו המבחן יועמק הקשר הטיפולי יושם דגש על פיתוח מודעות לצרכיו הרגשיים והרקע שעומד בבסיס בחירותיו השוליות, התייחסות לתפקוד תעסוקתי תקין והקניית ערכים חיוביים.

לא בכדי הדיון בערעור לא הסתיים בישיבה אחת, כמקובל בחלקם הארי של הערעורים.

התסקירים שהוגשו לרבות האחרון בהם חיזקו דעתי כי בית משפט קמא לא טעה משהעדיף הליך השיקום במקרה זה של המשיב.

המשיב לא אכזב. המשיב הבטיח ומקיים.

הליך שיקומי אינו דבר מובן מאליו. יש בו עליות ומורדות. הדרך ארוכה וקשה. מעטים הם אלה המתמידים בהליך השיקומי, רבים מאוד מתחילים בדרך שיקומית בעזרת קצין המבחן וחלקם הגדול נושר בדרך.

אני מוצאת כי בית משפט קמא לא טעה במקרה זה משהורה על דרך השיקום תחת לשלוח המשיב אל מעבר לסורגים לתקופה ממושכת כבקשת המערער.

פסילת רישיון נהיגה ל - 36 חודשים בפועל בלבד, אף היא חלק משיקולי השיקום של בית משפט קמא, שיקול שיאפשר למשיב חזרה מהירה יותר לשפר תפקודו התעסוקתי, אם רק יתמיד בדרך בה החל.

לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי להתערב בגזר דין בית משפט קמא.

הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ג אדר ב' תשע"ו, 23 מרץ 2016, במעמד המערער וב"כ הצדדים.

נגה אהד , שופטת בכירה